

Mina de la cabana dels Meners

Parròquia	Ordino
Tipus de bé:	Mina
Estil	Altres
Datació	Segles XVII-XIX
Secció a l'inventari general	Primera, béns d'interès cultural
Classificació	Zona arqueològica
Data protecció	2003-07-16

Descripció Aquesta explotació minera s'ha d'entendre lligada amb el jaciment de la vall de Ransol. En un primer moment, en la primera meitat del segle XVII, algunes prospeccions i explotacions a cel obert foren obertes en ambdues bandes de la Collada dels Meners. Llavors, el sector de Sorteny fou abandonat per privilegiar la zona d'Embolcat (Canillo), on aflorava el filó principal. No fou fins a la segona meitat del segle XIX que els minaires tornaren a interessar-se per la vessant ordenenca de la Collada.

Després d'un segle i mig de treball, l'explotació de les mines situades a Embolcat s'havia complicat força. Per atènyer els fronts de talla, d'on extreien el mineral, els minaires s'havien d'endinsar cada vegada més profundament a la muntanya. L'allargament de les galeries i la gestió de les obres que se'n derivava encaria força els costos de producció. Per resoldre aquest problema, els mestres minaires projectaren l'obertura d'una galeria en la vessant oposada de la carena (Sorteny) a fi d'obrir un nou accés al filó sense passar pels sectors dels treballs antics que havien debilitat la roca. Aquest nou sector d'explotació és el que se situa a Sorteny. Encara s'hi pot observar una bocana, una cabana i una àrea de tractament del mineral.

No queda del tot clar si aquest intent va ser reeixit. Malgrat que les restes arqueològiques mostren que els minaires havien travessat alguna bossa de mineral en reduir-se la pressió sobre el sector d'Embolcat – quan es van al tancar les primeres fargues–, els minaires tornaren a treballar en els sectors antics i descartaren l'opció de Sorteny.

Llei 9/2003, del 12 de juny, del patrimoni cultural d'Andorra.